

Sentiments de paper · Sangtraït

rem lam Deu del vespre,
rem lam rem tot avui nevant,
rem lam rem les finestres
rem lam rem són vidres gelats,
rem lam rem sento el riure
rem lam rem d'alguns nens jugant
rem lam rem a la plaça
Do rem on la neu no és fang.

lam Sib No es miren la gent
Fa Sol Estan somiant
Do rem en un món ple de llum.
lam
rem lam Porta trenes
rem lam rem i els cabells mullats,
rem Fa el cos tendre,
lam rem només té dotze anys,
rem lam juga a nines
rem lam rem amb els del veïnat
rem lam rem a la plaça,
Do rem on hi ha llums de gas.

Do Sib No es miren la gent
Fa Sol estan somiant
Do rem en un món ple de llum.
lam rem
Fa Però creixeran i
rem amb el temps d'aliat,
Fa Do seran joguets a oblidar,
Fa seran pocs anys,
rem potser molts pocs anys,
Fa Sib i canviaran a pitjor.

Fa No seran tan nens,
rem seran més humans,

els seus somnis blancs moriran,
tindran gust de mort
serà un dur present
mercat del mal i l'infern.

Beuran de les pors
i dels plaers
sabran que és plorar morir d'amor,
sabran de passions,
de traïcions mortals
sabran què és dolor i cridar.

És tan dur morir
a mans d'un germà!
Aquella buidor dins el cor
com matar vells amics
i esborrar del tot
somniares que avui no són res.

Vells records.
el primer que s'enfonsa...
sentiments de paper...
full a full...

